Не в обіймах рідні —
У покійній труні
Ти, голубко моя, опочила;

А від катових рук,
Серед пекла та мук,
Всі пригоди життя покінчила.

Разом промінь загас...
Задаремно в той час
Викликала ти неньку до себе...

Висла пітьма німа...
Ти була не сама,-
Три сестри помирали край тебе;

Мовчки труту пили,
Попрощались, лягли —
Із тобою загинуть докупи.

Наостанку кати
Підійшли, щоб знайти
Всі чотири замучені трупи!